

Laudatio

Er ging een lange weg vooraf aan de opening van het register voor de cognitief gedragstherapeutisch werker. En jij, Hans, stond aan de basis van die lange weg.

In 1994 volgde je een experimentele gedragstherapeutische opleiding in Maastricht. De opleiding was in navolging van Isaac Marks die in de jaren '60 in Engeland verpleegkundigen opleidde tot verpleegkundig gedragstherapeut. Onderzoek had uitgewezen dat hbo-gedragstherapeuten in de praktijk niet onderdeden voor hun academische collega's. In Engeland werd de opleiding een succes, in Nederland ging de opleiding helaas ter ziele.

Daarna ging je aan de slag als psychiatrisch verpleegkundige bij Overwaal, nu Pro Persona, te Lent. Maar door de opgedane ervaring met de opleiding in Maastricht bleef er iets aan je knagen. Daarom nam je in 1999 het initiatief om alle hbo'ers op afdelingen voor angststoornissen in de geestelijke gezondheidszorg aan te schrijven. Je voorstel was eenvoudig: bijeenkomen en kijken wat we voor elkaar kunnen betekenen. De genodigden zaten opeengepakt in een achterafkamertje in het Wilhelmina Ziekenhuis, nu UMC, te Utrecht. De belangen liepen uiteen van het organiseren van een beroepsgroep met een eigen opleiding tot het verbeteren en versterken van de positie als doelgroep. Dat dit het begin was van wat later uitgroeide tot de huidige sectie cgw, kon toen nog niet worden voorzien.

Bij aanvang waren er helemaal nog geen plannen om aansluiting bij de VGcT te zoeken. De stuurgroep organiseerde toentertijd zelf congressen. Daarbij moest alles zo goedkoop mogelijk: goedkope ruimtes en een zo laag mogelijke toegangsprijs. Er werd gespeculeerd op circa 50 bezoekers. In spanning werd afgewacht of die kwamen en of er quitte gespeeld zou worden, want een financiële buffer was er niet. Pas in 2005 werd contact gezocht met de VGcT. Het jaar daarop was de sectie cgw een feit. Het register werd opengesteld voor alle hbo'ers in de geestelijke gezondheidszorg die zich bezighielden met cognitieve gedragstherapie. De sectie werd hierdoor meteen een stuk groter.

Al die tijd ben jij naar grote tevredenheid voorzitter van de sectie cgw geweest. En je bleef totdat er een reorganisatie binnen de VGcT plaatsvond. Bij die reorganisatie kwam er een plek vrij voor een cgw'er binnen de ledenraad en maakte je de overstap van de sectie naar de ledenraad. Daar ben je net herkozen voor je tweede termijn. Hans, je hebt een unieke positie binnen de ledenraad. Je was jarenlang de enige cgw'er die onze belangen behartigde. Daarbij zijn je enthousiasme en je betrokkenheid bij de sectie gebleven en onderhoud je nauw contact met de sectie. Met ingang van dit jaar is er een plek voor een tweede cgw'er in de ledenraad.

Laudatio

Zoals aan het begin al gezegd: je begon met het bij elkaar brengen van werkers met patiënten met een angststoornis. Dit komt doordat je zelf werkt op een afdeling voor mensen met een angststoornis. Exposure is een belangrijk onderdeel van de behandeling bij angststoornissen en op YouTube staat een leuk filmpje genaamd 'Samen de straat op, op zoek naar angst met Hans Jacobs'. Je loopt door Nijmegen en staat achtereenvolgens op een brug, bij een openbaar toilet en een lift op het station waar je uitleg geeft over exposure. Het is een waardevol filmpje voor beginners en geeft een helder beeld van de exposurebehandeling.

Hans, het is overduidelijk: je draagt de vereniging een warm hart toe. We zijn je dan ook bijzonder dankbaar en zijn heel erg trots op je, want zonder jouw inzet was er hoogstwaarschijnlijk nooit een sectie cgw geweest en hadden wij hier vandaag niet gestaan.

De ledenraad heeft Hans Jacobs het lidmaatschap van verdienste van de VGCT verleend op 10 februari 2017.

